

Anders ik wel

Anders ik wel

Alexander Schoemaker

**Essays, columns, liedteksten,
korte verhalen, en gedichten.**

Almelo, 2000-2022

Schrijver: Alexander Schoemaker

Omslagontwerp: Alexander Schoemaker

© Alexander Schoemaker, 2022

Inhoudsopgave:

Daar vind ik iets van

1. Tolerantie
2. Pannenzegels
3. Shirma Rouse
4. Pasen
5. Theorie
6. De panda
7. Internet
8. De bibliotheek
9. Politieke correctheid
10. Fietzers
11. De dievegge
12. Mijn tuin
13. Verstoppeieren
14. Niet springen
15. Enge vrouwen
16. Zwarte Piet
17. Drankneus
18. E-nummers
19. Rap
- 20 Hij doet gewoon zijn werk
21. Leren zeuren
22. Maaike

Je moet er de humor maar van inzien

- 23. De wijnwinkel
- 24. Fernandes
- 25. Hoornaars
- 26. Vadertje en moedertje
- 27. Een goed boek
- 28. KPN
- 29. Johnny Depp
- 30. Sopraan
- 31. De wolf
- 32. Communicatiegebeuren
- 33. Waarom waarheen?
- 34. Vermissing verzocht
- 35. Kleine vriend
- 36. Dood aan de beestjes
- 37. 69
- 38. Racemonster
- 39. Zeg het dan
- 40. Herkend
- 41. Een leuke jongen
- 42. Jett Rebel
- 43. Astro
- 44. Publiek

Wat ben je lief

- 45. Lief
- 46. De tijd heelt alle wonden
- 47. Het heeft zin
- 48. Broeders
- 49. To a miracle
- 50. Viking
- 51. Kom eens langs
- 52. Een nieuwe stap
- 53. Angst doet leven
- 54. Bekentenis
- 55. Echt niet
- 56. Broertje
- 57. Meer dan jij verdient
- 58. De nacht

Modersproake

- 59. T joarhoonderd Kloas
- 60. Mien Tweante
- 61. Wiedterstoand stillegoan
- 62. De ballade van Hutnkloas
- 63. Heimwee
- 64. N hellehoond
- 65. Broeneboonnsoep
- 66. De non van Singraavn
- 67. Witte wievn
- 68. T leste versken

Ditjes en datjes

- 69. Marentientjes
- 70. Manifest van de blijsschrijver
- 71. Goejanverwellesluis
- 72. Woordenstroom
- 73. Waarvoor
- 74. Wees mijn woord
- 75. Schrijftonen
- 76. Ik ben Alexander
- 77. Krimp
- 78. Midleven
- 79. Het scharreltje
- 80. Op de stoep
- 81. Charlatan

Aan alles komt een einde

- 82. Het slechte nieuws
- 83. Het grote breken
- 84. Een moeder om te missen
- 85. De held
- 86. Afscheid van die andere zoon
- 87. Scheuren
- 88. Kapot
- 89. Lente
- 90. Het eind der tijden
- 91. Sterven

Daar vind ik iets van

1. Tolerantie

Ons tolerante Nederland. Tolerantie. Ik zie het mensen bloedserieus zeggen, en ze denken nog dat ze er iets positiefs mee bedoelen ook. Laten we even de synoniemen van 'tolereren' opzoeken: gedogen, nemen, velen, dulden, toelaten, verdragen. Zie je wat het thema hier is? Als iets getolereerd wordt, betekent dat dat het eigenlijk niet zo hoort, of we het eigenlijk niet zo fijn vinden, maar we besloten hebben er niets aan te doen.

Inderdaad iets typisch Nederlands: Typisch voor een land dat een gedoogbeleid heeft, een gedoogkabinet had, en waar sommige misdaden niet eens meer door de politie bestreden worden.

Tolerantie tegenover mensen die uit andere culturen komen, betekent dus ook dat ze er niet echt bij horen. En dat kun je merken ook. Want mochten ze het eens wagen kritiek te hebben op iets dat hier gebeurt, dan behouden veel mensen die de mond vol hebben van tolerantie, zich het recht voor om ze te vertellen, dat ze maar weer moeten opstappen. Kunnen we niet gewoon ophouden met tolereren?

Zullen we met zijn allen besluiten dat we een omarmend land worden? Een verwelkomend land? Een vriendschappelijk land? Of desnoods gewoon een openlijk racistisch land waar mensen niet hoeven te verwachten ooit als volwaardige medebewoner te worden gezien? Dat is in ieder geval nog een stuk helderder dan die eeuwige halfslachtige tolerantie.

2. Pannenzegels

Ik pak de laatste boodschappen in in mijn rugtas, als de bekende foute vraag weer tevoorschijn komt:

"Spaart u ook voor pannenzegels?"

Ik kan het niet laten: "Wat moet ik daarvoor sparen dan?"

"Hoe bedoelt u?" De kassière kijkt me verbaasd aan.

"Nou, wat moet ik sparen om pannenzegels te krijgen?"

De wazige blik in haar ogen verraadt dat ze niet begrijpt waar ik op doel.

"U kunt voor pannen sparen."

Het meisje lijkt danig in de war.

"Daar zijn die pannenzegels voor, neem ik aan?"

"Ja..."

"Maar hoe spaar ik dan voor pannenzegels?"

"U kunt hier een kaart meenemen, en u krijgt bij elke 10 euro aan boodschappen een pannenzegel mee."

"Dus ik hoef er niet eerst voor te sparen?"

"Ik begrijp u niet."

"Nee, dat zie ik. Laat maar." Ik geef de hoop op dat ze beseft waar haar formulering de mist in ging.

"Had u het bonnetje nog mee gewild?"

"Hoezo? Kan dat niet meer dan?"

Als ze diep zucht besluit ik het op te geven, en wens haar nog een fijne dag.

3. Shirma Rouse

Mensen die geen hand uitsteken als ze afslaan met de fiets.
Mensen die in de supermarkt het karretje naast zich
neerzetten en het hele pad blijven blokkeren terwijl er iemand
anders overduidelijk langs wil.

Meisjes die Shaneequa, Shakira, Jaquoya, Prophecy of Shonice
heten.

Mensen die oorverdovend luid zitten te zuchten en dan 'niks'
antwoorden als je vraagt wat er is.

Mensen die zeggen "ja, ik ben gek hoor" als ze iets redelijk
normaals doen.

Shirma Rouse.

Catherine Keyl.

Mensen die zogenaamd grappig adverteren voor hun wiet-
drank- of ander drugsgebruik.

Mensen die 'geluksmomentjes' hebben.

Mensen die zich bezighouden met het één of andere
'gebeuren.'

Mensen die zeggen 'zus of zo is een stad, want ze hebben
stadsrechten.'

Mensen die zeggen dat je rheuma krijgt als je je knokkels
kraakt.

Mensen die in een hummer rijden.

Shirma Rouse.

Emiel Ratelband.

Mensen die "euri's" zeggen.

Mensen die niet weten hoe je 'sowieso' schrijft.

Mensen die maar van één soort muziek houden.

Mensen die denken dat reggae vredige en vriendelijke muziek
is.

Mensen die zeggen "ik ben geen racist, maar..."

Mensen die zich met andermans zaken bemoeien.

Mensen die zeggen dat het warm is, als het overduidelijk meer dan 30 graden is.

Shirma Rouse.

Gerard Joling.

Mensen die een zin beginnen met "met alle respect..."

Mensen die "letterlijk" zeggen als ze overduidelijk "figuurlijk" bedoelen.

Mensen die vinden dat ze recht hebben op een eigen mening en dan boos worden als je je mening over hen geeft.

Mensen die beweren dat vruchtensap uit een pak gezond is.

Vrouwen die een absurd hoog stemmetje gebruiken.

Mensen die smakken bij het eten.

Shirma Rouse.

Mensen die "oh my god" zeggen.

Kan iemand alsjeblieft iets doen aan Shirma Rouse?

4. Pasen

Religie en respect voor religies.

Ik vind het een erg complex onderwerp.

In de eerste plaats heb ik respect voor mensen. Nou ja, voor de een iets meer dan voor de andere, maar gemiddeld genomen respecteer ik de meeste mensen heel behoorlijk. Voor ideeën... het ligt er maar net aan. Het ene idee bevat me een stuk beter dan het andere, maar ik respecteer in veel gevallen dat mensen zulke ideeën mogen hebben. Tenzij ik hun ideeën kwetsend voor anderen vind, of gevaarlijk, of ronduit dom en kwaadaardig. Ga ik geen respect voor opbrengen.

En religie is maar een idee, nietwaar? Ik kan dus niet echt zeggen of ik respect heb voor Christendom, Islam, Jodendom, Boeddhisme, Hindoeïsme, enzovoort. In principe wel, maar het hangt er maar net vanaf. Het christendom van de ene is iets totaal anders dan het christendom van de andere, en dat geldt voor elke religie. Als mensen er voor zichzelf vrede en geluk in vinden, of een motivatie om iets goeds te doen voor hun medemens... mijn zegen heb je.

Als jouw religie betekent dat er geen grapjes over gemaakt kunnen worden, en het niet voor kritiek of humor vatbaar is, vind ik het persoonlijk al een beetje eng worden. Als je gaat verwachten dat IK me ga houden aan de regels van JOUW religie, kun je beter een heel eind uit mijn buurt blijven.

In principe beschouw ik elk religieus idee als een waanidee: Zolang jij niet kunt bewijzen dat jouw versie van de tovenaars in de lucht, of jouw denkbeeldige vriendje met scheppende krachten, daadwerkelijk bestaat, hoef je niet te verwachten dat ik er ook maar enig geloof aan hecht. Van mij mag je hoor. Geloof wat je wilt. Maar verwacht niet dat ik ook geloof in verhaaltjes over mensen die over water lopen, doden die weer opstaan, hemelse vaders die de aarde in zes dagen schiepen, of andere sprookjesfiguren. Voor mij zijn ze gelijk aan Roodkapje, Sneeuwwitje, of Rapunzel. Prima als jij wilt geloven dat Roodkapje echt is. Ik vind het best als je daarom dagelijks met een mandje door het bos moet lopen. Ga je gang. Als je van Roodkapje eten moet geven aan alle grootmoeders: Prachtig! Maar verwacht niet dat ik hetzelfde doe, en verwacht niet dat ik ga doen alsof ik denk dat Roodkapje echt bestaat.

Daarvoor zul je met harde bewijzen moeten komen. En hoe uitzonderlijker je bewering, hoe uitzonderlijker je bewijs zal moeten zijn. Tot die tijd geloof ik alleen in het Spaghettimonster. En dat hoef jij niet. Sterker nog: Maak er maar grapjes over. Houdt 'ie wel van. Hij is dol op Spaghettimonsterlasterlijke opmerkingen. Hij was niet voor niets stomdronken toen 'ie ons schiep. Als je maar weet dat je dan na je dood in een hemel met schraal bier en zieke strippers komt. Maar er zijn ergere dingen. En dat is dan mijn paasgedachte.

5. Theorie

De meeste schilders pakken het totaal verkeerd aan. Het geheim om goed te kunnen schilderen, is namelijk het volgende: Je moet geen idee hebben hoe je met verf omgaat. Als je weet welke kleuren je moet mengen om paars te krijgen, weet je al teveel. Sterker nog: Je moet blijven steken in verwoede pogingen je olieverf te verdunnen met water. En als je je kwast op de juiste manier vast kunt houden, is het helemaal hopeloos. Beeldhouwers maken dezelfde fout. Ze leren hoe ze beitels moeten hanteren, ze doen materiaalkennis op, weten hoe ze weg te hakken stukken moeten markeren, en kennen allerlei trucs om stenen in de goede vorm te krijgen. Ja, daar gaat het natuurlijk helemaal mis. Vakkennis maakt het totaal onmogelijk om in je kunstwerk uit te drukken wat er in je omgaat.

Een stelling als deze klinkt een beetje vreemd, nietwaar? Ik zie bij het uitspreken ervan de aki-studenten al protesterend voor mijn deur staan. Zwaaiend met overdereven netjes geschilderde spandoeken, waarop een gevatte tekst in een prachtige lay-out overbrengt wat ze van mijn gebazel denken. Hoe durft u, meneer Schoemaker. Juist het feit dat we een kwast kunnen laden, dat we de fijne kneepjes van het vak bestudeerd hebben, dat we ons in de esthetiek hebben verdiept, juist deze ervaring en kunde, maakt dat wij ons hart in onze kunstwerken kunnen uitstorten. En ze zouden gelijk

hebben. Ik heb natuurlijk totale onzin verkondigd. En laat het maar aan een kunstenaar over om zin en onzin van elkaar te onderscheiden. Toch gaat dat ineens heel anders wanneer je het over muziek hebt. Hoe vaak heb ik het als muzikant niet moeten aanhoren: Nee, instrumenten moet je niet beheersen. Je moet ze aanvoelen. Toonladders moet je niet leren, die gaan alleen maar in de weg zitten. Muziek maak je met je hart, en als je zit te denken aan voorgeschreven toonsequenties, ben je in je hoofd bezig, en laat je geen ruimte over om in je gevoel te zakken. Gitaristen-in-spe die gillend wegrennen als je ze het verschil probeert uit te leggen tussen mineur en majeur. Aanstormende talenten op de piano, die denken dat ze puur op de gok moeten kiezen tussen de zwarte en witte toetsen. Kennis van zaken lijkt bij sommigen bijkans taboe, en een muzikant die vakmanschap durft te tonen, is een mislukkeling. Nou, ze gaan hun gang maar. Blijf vooral lekker gokken, blijf vooral knoeien in die paar toevallig goedklinkende grepen die je tegen bent gekomen. En luister vooral niet naar de bittere woorden die hier uit je luidspreekers klinken. Hoewel ik zeker weet dat ze raakgekozen moeten zijn. Ik weet immers niets van columns schrijven.

6. De panda

De panda. Met zijn witte vacht en zwarte vlekken, of zwarte vacht met witte vlekken, het is maar hoe je er tegenaan kijkt, is een ontzettend schattig dier om te zien. Ondanks het feit dat de reuzenpanda toch behoorlijk gevaarlijk kan zijn, ziet 'ie er zo knuffelig uit, dat hij het boegbeeld van de ecologische redders is geworden. De schuldbewuste dierenrechtenactivisten van het wereldnatuurfonds maakten van de panda een icoon: Als we nu niets tegen de verregaande inbreuken op de natuur doen, zullen vele dieren sterven, waarvan er sommige zelfs zo schattig zijn als de panda. Op zich een heel natuurlijke keuze. Het gaat misschien ook niet zo goed met het gordeldier, en van de bij weet ik zeker dat die vreselijk belangrijk is voor ons voortbestaan en het zeer moeilijk heeft. Maar ja, het is nou eenmaal niet de stroop die het lekkerst smeert. Het is niet de grote lokker die je nodig hebt. Bijen hebben dankzij hun angel een nogal stekelige reputatie, en hoewel er best mensen zullen zijn die een gordeldier leuk vinden, komt het op de meeste mensen nog niet over als een dier dat je graag in je armen wilt sluiten.

En dat is natuurlijk waar het om draait: Een dier dat de mensen raakt, een dier dat ze graag willen knuffelen, dat is een dier dat ze graag willen redden. Dus de keuze voor die superleuk uitzierende panda, met zijn raakgekozen vlekken, is al snel gemaakt.

En dat werkt. Het wereldnatuurfonds heeft de afgelopen jaren genoeg geld binnengekregen om een flink kantoorpand van te laten bouwen.

De vraag is echter, hoeveel de mens van doen heeft met het uitsterven van de panda. Natuurlijk zijn er nogal veel Chinezen, en dat zijn er de afgelopen jaren steeds meer geworden. Het gevolg daarvan is dan ook, dat er wat minder natuur is in China. En minder natuur betekent minder bamboe. Laat bamboe nou net het voorkeursdieet zijn van de panda. Sterker nog: Het dier weigert bijna om iets anders te eten. Vele andere dieren passen zich aan aan een veranderende omgeving. Geen bamboe meer? Nou ja, dan gaan we toch acacia's eten. Of jasmijnblaadjes. Weet ik veel. Ik ben geen dieetspecialist, maar er zal vast van alles te vinden zijn in China, als je even verder durft te kijken dan bamboe. Maar de panda? Nee hoor. Die weigert. Geen bamboe? Nou, dan verhonger ik nog liever dan dat ik iets anders ga eten. Dus komen daar de dierenbeschermers aanstropelen met gekweekte of handmatig verzamelde bamboe. Om dat halsstarrige dier maar aan het eten te houden. Tsja, kun je doen natuurlijk. Je kunt dat dier ook gewoon zijn keuze laten maken en er de gevolgen van ondervinden. Als ik als kind weigerde spruitjes te eten, zei mijn moeder: "Dan heb je ook geen honger." Honger maakt rauwe bonen zoet, toch?

En dat dieet is nog niet het enige probleem. De panda is een nogal eenzellig dier. En in het dierenrijk geldt